

ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 14

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΚΑΛΛΙΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΕΤΟΣ Η'. - ΤΟΜΟΣ Η'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1894-1895

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΑΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἐστίας."

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΡΑΤΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΑΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἐπέτειος τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Ἔτος Η΄. — Σύγγραφοι Ἑλληνες ποιηταί. Διονύσιος Σολωμὸς Γ΄. (ὑπὸ κ. Εὐφρασίας Κετσέα). — Μαρία Γ. Ὑψηλάντου Β΄. (ὑπὸ κ. Μαρίας Α. Ἀλεξανδρίδου). — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξιδιωτίδος. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ποικίλα. — Ἄνθη τῆς ἐποχῆς. Αἱ Μαργαρίται. — Συναυλία Εὐντα. — Συμβουλή. Συναγῆ. — Εἶδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΑΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Ἡ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ," ΕΤΟΣ Η΄.

Ἦτο Μάρτιος καὶ τότε, ὡς καὶ σήμερον. Ἡμέρα θερμὴ μὲ λευκὸν πυρίπνου ἥλιον, μὲ ἀέρα ἀρωματισμένον ἀπὸ τὰ ἴα καὶ τὰ ρόδα τῆς ἀνοίξεως. Ἦτο Κυριακὴ, ἡμέρα ἀγάπης καὶ χαρᾶς. Αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ἔβριθον κόσμου ποικίλου, πάσης τάξεως καὶ περιωπῆς. Ἡ πλατεία τοῦ Συντάγματος σημεῖον ὡς πάντοτε μεγαλητέρας καὶ ἐκλεκτοτέρας συγκεντρώσεως, ἀπετέλει ἐν γραφικώτατον μωσαϊκὸν ἀνθρώπων. Δι' ὅλους αὐτοῦς, δι' ὅλην τὴν πόλιν οὐδὲν εἶχε τὸ καινοφανές, οὐδὲν τὸ ἀσύνηθες, οὐδὲν τὸ ἔκτροπον ἢ ἡμέρα αὕτη.

Αἴφνης ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος, ὅλοι οἱ διαφόρων τάξεων καὶ ἰδεῶν ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἔστρεψαν τὴν διάνοιάν των, μία καὶ ἡ αὕτη τοὺς ἀπησχόλησεν ἰδέα καὶ σκέψις, ἣν προεκάλεσαν αἱ διάφοροι κραυγαὶ μικρῶν ἀγιοποιιδων πωλητῶν.

Δὲν ἦτο λαχεῖον ὑποσχόμενον κέρδη ὑπέρογκα τὸ πωλούμενον, ἀλλ' οὔτε ἀθυρμάτιον μαγικόν. Δὲν ἦτο τοῦλάχιστον ἐφημερίς, ἀγγέλλουσα τὴν πτώσιν Ὑπουργείου, ἢ τὴν ἐκρηξίν μεγάλου τινὸς πολέμου. Ἦτο ἀπλούστατα τὸ πρῶτον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

Ἦτο ἡ σάλπιγξ ἢ τονίζουσα τὸ πρῶτον ἐμβατήριον τῆς

ἐξεγέρσεως τοῦ ἐν Ἑλλάδι γυναικεῖου φύλου. Ἦτο ἡ πρώτη ἐπίσημος διαμαρτύρησις τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς κατὰ τῶν ἐπικρατουσῶν προλήψεων περὶ τῆς πνευματικῆς ἀνικανότητος αὐτῆς. Ἦτο τὸ πρῶτον βῆμά της πέραν τοῦ ἀσφυκτικοῦ κύκλου, ὃν διέγραψαν αὐτῇ αἰῶνες δουλείας καὶ βαρβαρότητος. Ἦτο τὸ πρῶτον δείγμα τῆς συντρίψεως τῶν χειροπέδων καὶ τῶν ἀλύσεων, τῶν ὁποίων αἱ τρυφερὰὶ χεῖρες της βαρέως ἔφερον τὰς πληγὰς. Ἦτο ἡ ἐμφάνις τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τῆς μεγάλης τοῦ γυναικεῖου φύλου στρατιᾶς, ἥτις ἀπετόλμησε νὰ τάξῃ στήθη κρατερὰ, ἀντιμέτωπα πρὸς τὰ πρῶτα βέλη καὶ τὰς σφαῖρας, τὰς ὁποίας ἡ προληπτικὴ καὶ ὀπισθοδρομικὴ τῆς κοινωνίας μερίς θὰ ἐξετόξευε κατ' αὐτῶν.

Ὅσοι ἠσθάνθησάν ποτε τὴν πυρεττώδη ἀγωνίαν τοῦ εἰς μάχην ἐπικίνδυνον καὶ ἀβεβαίαν κατερχομένου μαχητοῦ, ὅσοι διήλθον νύκτας ὅλας ἄγρυπνοι πρὸ τῆς ἀγνώστου ἐκβάσεως τολημῆρας ἀποφάσεως, ὑπὲρ ἧς τὰ πάντα εἶχον διακινδυνεύσει, ὅσοι μὲ τοὺς παλμούς της καρδίας των ἠρίθησαν ἀγωνιώδεις στιγμὰς ἀβεβαιότητος, δύναται νὰ ἐνοήσῃσι τί ὑπέστημεν κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἡμέραν τῆς πρὸ τοῦ κοινῶ ἐμφανίσεως τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

Ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μουσῶν γραφείου μας, παρηκολούθουμεν μετὰ νευρικῆς ταραχῆς τὴν ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα κυκλοφορίαν τοῦ πρώτου φύλλου, ἀνὰ τοὺς πυκνοὺς ὀμίλους τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Δειλῶς ὑπεγείρουσαι τὸ ἐκ λευκῆς βαπτίστης παραπέτασμα, ἠτενίζομεν περιδεῖς τὸ πλῆθος ἐκεῖνο, τὸ ἀναγινώσκον τὰς πρώτας γραμμάς, ἃς ἡ δειλὴ εἶτι καὶ ἄπειρος γραφίς μας εἶχε χαράξει. Ὡ! εἴαν ἐτολμῶμεν νὰ ἐξέλθωμεν! Εἴαν ἠδυνάμεθα νὰ διεσδύσωμεν εἰς τοὺς ὀμίλους ἐκείνους, νὰ ἀκούσωμεν ἀπροκαλύπτως τὴν γνώμην τῶν πρῶτων ἀναγνωστῶν μας!

Ἄλλὰ τὸ θάρρος μας δὲν ἔφθανεν ἕως ἐκεῖ. Ἠρκέσθημεν λοιπὸν εἰς τὴν μηχανικὴν ἐκείνην προσήλωσιν τοῦ βλέμματος, τοῦ ζητοῦντος νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ἀπόστασιν, νὰ διεσδύσῃ εἰς

